

מכון ומכון "יעקב יוסף"

מס' 497

לשכת המידע והתעמולה

497354@gmail.com

ארגון המידע - 053-4197354

בית המדרש מס' 229

השכונות החדשות

השכונות החדשות

השכונות החדשות

דרכי יעקב יוסף

להפצת תורת רבותינו הק' מס' 497

גליון מס' 229 לחודש האיתנים ימים נוראים תשס"ו,
יד"ל ע"י מכון ומכון "יעקב יוסף" ע"י רבינו ב"ק אדמו"ר וצוק"ל

עיני עמך ~~עם~~ תלויות ועיניהם לך מוחלות.
עין נושאים לך לשמים לב שופכים נקחך כמים
ואתה תשיב בני ישראל

זמני ההפילות (ואמירת השליחות) בימי העל - פר' נצבים
בבית המדרש המרכזי דקבל חסידי מס' 497

אמירת השליחות ביזם ראשון בשעה 4.30 בבקר	
אמירת השליחות בכל יום בשעה 6.00 בבקר	
הפילת שהרית בשעה 6.30 בבקר	
הפילת מנחה בשעה 5.35 אחה"צ	
הפילת מקריב בשעה 6.20 בבקר	

מילי דאבות - לימים נוראים לקוטי אמרים מספרי רבותינו הק' זיע"א

ר' אליעזר אומר בתשרי עתידין ליגאל. (ר"ה י"א)

נ"ל לפרש מדוע ר"א אומר שבתשרי עתידין ליגאל? משום דאזיל לשיטתיה שאמר במס' סנהדרין (ד"ז ע"ב) (אם ישראל עושין תשובה נגאלין "ובחודש תשרי שבני ישראל מרבין לשוב ועי"ז יזכו בדין ליגאל מהגלות).

(כ"ק מרן רבינו בעל אמרי יוסף זי"ע)

באין מליץ יושר מול מגיד פשע תגיד ליעקב דבר חק ומשפט.

נראה לי לבאר את דברי הפייטן, ואקדים מה שיפרש ה"אגרא רפרקא "על הפסוק "דאגה בלב איש ישיחנה", "לפעמים כשמוגיע לאדם צרה, הקב"ה דן לעצמו שאמנם אדם זה ראוי לצער אבל חלא גם לבני משפחתו יהיה צער מצרה זו, ולחם לא מגיע הצער, לכן הוא מונע את הצרה מאדם זה, וזהו "דאגה בלב איש ישיחנה לאחרים", כי אם יספר צרה לזולת שהוא אולי צדיק והלה משתתף בצערו ואינו ראוי לצער לכן מונע הקב"ה מהיהודי את הצער, ע"כ. ובזוה"ק מבואר שהשיכנה מכונה בשם יעקב ועוד ידוע שכשישראל שרויין בצער, שכינה מה אומרת? קלני מראשי... שהשיכנה שרויה עם בני ישראל בצער, וכן בצרתם לו צר, "וז"ש הפייטן "באין מליץ יושר מול מגיד פשע "כשאין לבני ישראל מי שימליץ עליהם והם עומדים בפני משפט "תגיד ליעקב "שהוא השיכנה "דבר חק ומשפט "שגם לשיכנה מגיע המשפט, כי השיכנה הקדושה מצטערת בצער ישראל, וממילא עי"ז "וצדקנו במשפט-המלך המשפט "כי הקב"ה לא ראוי לצער הזה.

(כ"ק מרן רבינו בעל אמרי יוסף זי"ע)

אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים. ואם כעבדים עיננו לך תלויות עד

יש להסביר תפילה זו, שהעובד את ה' במידת האהבה, הרי הוא בבחינת בן, כי הבן מכבד את אביו מחמת שהוא אוהבו. והעובד את ה' במידת היראה, הרי הוא בבחינת עבד, כי העבד עובד את אדונו מחמת יראה ופחד. וזה שאנו מתפללים אם אנו עובדים את ה' בכל השנה מחמת רוב אהבתנו אליו, הרי "אנו כבנים" אם כך "רחמנו אב על בנים", ואם אנחנו עובדים את ה' מחמת יראה ופחד הרי אנו "כעבדים" "עיננו לך תלויות עד שתחננו". כרחם לכן.

(כ"ק מרן רבינו הקל יצחק זי"ע)

באין מליץ יושר מול מגיד פשע תגיד ליעקב דבר חק ומשפט.

ידוע שהבעש"ט הק' היה מלמד זכות על עם ישראל שכל מה שהם חוטאים הוא משום חסרון בפרנסה ובשפע, וכשהקב"ה ישיפיע להם שפע וכל טוב לא יחטאו", באין מליץ יושר מול מגיד פשע "היינו כשבני ישראל מלאים חטאים, ואין מי שימליץ עליהם

"תגיד ליעקב" "תגיד "הוא מלשון המשיכה, שתמשיך ליעקב ולישראל "דבר חק ומשפט" חק היא לישנא דמזוונא (ביצה ט"ו) שתמשיך ותתן להם שפע ופרנסה ולא יחטאו יותר, שפרנסה מגיעה לישראל מצד דין ומשפט. כמו שהסביר התו"ט בס' ברכות (פ"ז מ"ג) מדוע כשאנו מברכים בתורה אנו אומרים "ברוך אתה ד' "בשם של מידת רחמים, וכשאנו מברכים על המזון אנו אומרים "ברוך אלקינו "בשם של דין, ומפרש. כי התורה היא חכמתו של הקב"ה. והוא מרוב רחמיו וחסדיו נתן לעמו ישראל את תורתו וחכמתו, לכן אנו מברכים בשם של רחמים וחסד, מה שאין כן בענין לחם ופרנסה, שזאת חייב הקב"ה לתת לנו מצד הדין, כי הוא ברא אותנו, ומכיון שהוא בראנו חייב לפרנסנו, לכן אנו מברכים בשם של דין.

(כ"ק מרן רבינו בעל אמרי יוסף זי"ע)

אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו אויבך לך. האזינו

האלשיך הק' כותב כאן על הפסוק וז"ל, ונבא אל ענין הכתוב, אומרת התורה אשריך ישראל מי כמוך בעמים יהיה עם נושע בה' בלי חרב וחנית רק בשם ה', כמאמר הכתוב (שמות טו, ג) "ה' איש מלחמה ה' שמו", כי שמו בלבד עשה התשועה, וזהו עם נושע בה', ועוד שעושה שתי פעולות יחד, שהוא מגן מאויב שלא יהרג, והמגן עצמו הוא עורך להמית באויבך, וזהו מגן עזרך, ולא עוד אלא שכאשר חרב גאותך שהיה במלחמת העי, שהוראת כי החרב ותחבולה טבעית היתה גאותך לנצח ולא בדרך השגחה, גם אז שלא ידעת אתה כי תחבולה היא, כי אם ה' לבדו אשר יעץ. אך אתה החרב נוקמת בטבע היתה גאותך, ועם כל זה עזרך ה' וגלגל שיכחשו אויבך לך, הם הגבעונים שיכחשו ואמרו שמארץ רחוקה באו, ועל ידי זה לבשו קנאה כל המלכים לבא על גבעון, על אשר השלימה את יהושע, עם היות מלחמתו בדרך טבע, ואז נתקבצו ואזרו חיל ישראל על כלם עד דרוס ישראל ברגליהם על צוואריהם, כאשר צוה יהושע ויעשו כן לדרך ברגליהם על צוואריהם עודם חיים. וזה יאמר ואתה על בנותימו תדרוך שהם ראשי מלכיהם, וזה שיבח לישראל שאשריהם שעושה הקב"ה כל כך בשבילם.

ויש להוסיף כאן מה שראיתי פעם בשם תלמידי הבעש"ט לפרש הפסוק (שם קנח) "רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו", דיש חילוק בין ישועה לעזר, עזר הוא על פי דרך הטבע עד כמה שיד אדם מגעת, ישועה הוא ללא גבול ומחוץ לדרך הטבע בדרך ששיכל האדם אינו משיג, כידוע יש בתורה מצוות שכליות כגון כבד את אביך ואת אמך, לא תגנוב, ויש מצוות חקיות כגון שיעטנו, ציצית, העולם המודרני טוען שהם מקיימים רק את המצוות שכליות שהם מובנות להם, ממילא עמם מתנהג הקב"ה באותה מידה, וכשהם נצרכים לאיזה טובה יכולים הם לצפות רק לעזרה, כי זה נשלט בידי אדם ומובן לפי שכלו, משא"כ אדם המקיים את כל המצוות שבתורה כולל המצוות חקיות שהם בלא טעם והשגה, כשהוא נצרך לטובה כלשהיא, עוזר לו הקב"ה בדרך של ישועה שהוא למעלה מבינתו והשגתו, וזה שאמר דוד המלך,

אבל ראובן עשה תשובה בלי שום התעוררות מלמעלה, וזהו "פתחת בתשובה תחילה" בלי שום התעורר אלא אתה עצמך התעוררת לעשות תשובה, וזהו "שכן בנך יאמר שובת ישראל עד ד' עוד כשהד' ברחמים, ולא תצטרך להגיע ל"אלקיך" למידת הדין, ולעורר אותך ע"כ.

(כ"ק מרן רבינו בעל החקל יצחק ז"ע)

מה הוא הטעם שמיד עם הכנס יום הכיפורים מוציאים את הספר התורה ומנשקין אותו?

כי בערב יוה"כ מקבל כל אחד על עצמו שמהיום והלאה יוסיף חיל בתורה, ויתמיד יותר בלימודה, מבקשים אנו מן התורה שהיא תהיה הערב בעבורינו, ועי"כ נפעל חיים ובריאות, וכן מצינו בר' שמעון בן יוחאי שביטל הגזירה מר' יצחק ואמר "אנא מערבנא ביח פ"י אני ערוב עבורי, לכן צריך כל אדם לקבל ע"ע ערב שיקבל תחת חסותו.

(כ"ק מרן רבינו בעל החקל יצחק ז"ע)

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם.

הנה דרש רבי חייא מדיפת"י, וענינתם את נפשותיכם בט' לחודש, וכל ב-ט' מתענה? והלא ב-י' מתענין? ללמדך כל ואוכל ושותה ב-ט' מעלה עליו כאילו התענה ט' ו-י', ויש להבין למה צריכין לאכול בעיוה"כ הלא די בתענית של יוה"כ, אלא נ"ל לפרש, שאינא בספר חסידים, שאפי' במה שלא נצטוו האדם, צריך להתבונן אם יהיה דבר זה שעושה הוא דצון הבוית"ש, ואם אינו מתבונן מענישין אותו, והחסבר הוא שיש דברים שלא כתובים בפירוש בתורה, אלא אנו לומדים זאת מ-קל וחומר או מסברא, (ועיין ב"חקל יצחק" עה"ת פר' בראשית דף ב' טור ב-ג, ד"ה "ויאמר אלקים") וזהו שיוה"כ מכפר רק על החטאים שמוזכרים בפירוש בתורה, ובעיוה"כ צריך האדם לאכול כדי שיהיה לו ישוב הדעת ויתבונן על החטאים שעשה ושלא מוזכרים בתורה, וזהו "ביום הזה יכפר עליכם" כאילו שכתיב"כ (יום) "היינו ערב יוה"כ ויו"כ" יתכפר לכם על עונותיכם הן המפורשין בתורה והן אותם שאינן מפורשים בתורה, רק מובנים מבח הק"ו ומסברא.

(כ"ק מרן רבינו בעל החקל יצחק ז"ע)

מספר אחד מחסידי ספינקא שהסתופף בצל רבו הרה"ק האמרי יוסף' מספינקא ז"ע בעדות אישית:

היה זה ביום ו' לחודש אלול [שחל ביום שבת] בשנת תרנ"ט, זכיתי לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו של מורי ורבי הרה"ק בעל האמרי יוסף' מספינקא זצ"ל, היו שם אנשים רבים שבאו מרחוק ומקרום לחסות בצל תפלתו ולקבל ברכותיו של רבינו ז"ע.

וכאשר כתב הגבאי מוה"ר חיים את הפתקאות [-קוויטלאך] במוצש"ק, היה בינו איש אחד קטן וחלש ואמר להגבאי שלא יכתוב בהפיתקא שלו שום דבר, רק שהוא מבקש תשובה על חטאתו אשר חטא. ומה הוא החטא שאלהו הגבאי? - לא אוכל לפרסם את החטא הזה ברבים, כי הבושה תכסה פני להתודע ולהגלות בפומבי עבירה גדולה כזו שלא אירע עוד מעולם לשום

רחוק מרשעים ישועה, גבי רשעים אין שייך המושג של ישועה שהוא חוץ לדרך הטבע, והטעם, כי חקיק לא דרשו, כי מתנהגים עמם באותה מידה, וכשם שהם לא מקיימים מצוות חקיות שאין הם מבינים טעמם, כך אין עוזרים להם בדרך שאין הם משיגים פשרה.

וזהו אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזרך, יהודי ירא שמים המקיים התורה והמצוות בודאי עוזר לו הקב"ה ומושיעו מחוץ לדרך הטבע, ממילא ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך, כמו שמצינו גבי אברהם אבינו במלחמתו עם החמשה מלכים שזרק עפר ונהפך לחרבות, כי זכה לבחינה של עם נושע בה' מחוץ לדרך הטבע.

(כ"ק מרן רבינו בעל השיח יעקב יוסף ז"ע)

שובת ישראל עד ד' אלהיך מי כשלת בעוניך ("הושע) המדרש מביא אצל מעשה ראובן "אמר הקב"ה (לראובן) מעולם לא חטא אדם לפני ועשה תשובה, ואתה פתחת בתשובה תחילה. חייך שכן בנך (הוא הושע) פותח בתשובה תחלה. שנאמר "שובת ישראל עד ד' אלהיך". ידוע בספח"ק שכשאדם עושה מצוה ומעש"ט צריך לפני כן לשוב בתשובה, כי אם ח"ו לא יעשה תשובה הרי כל המצוות ומעש"ט יהיו שייכים לסט"א רח"ל. ואין הקב"ה רוצה בכאלו מצוות, אלא להיפך "ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חקי" ודרך הצדיקים שהם תמיד חוששים אולי חטאו, ושבים בתשובה שלילמה, ובכל פעם לפני עשיית מצוה ומעש"ט ולימוד התורה הם שבים בתשובה, וידוע ש"החווה מלובלין" זי"ע היה בוכה יותר משעה בדמעות שליש לפני כל לימוד. שמא הוא בגדר "ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חקי", ומה לי עם התורה, והיה שב ומקבל ע"ע שמהיום והלאה לא יחטא עוד, וז"ש הקב"ה לראובן "מעולם לא חטא אדם לפני ועשה תשובה" דבר כזה שאדם ש"לא חטא" יעשה תשובה "לפני המצוה - לא היה עדיין, ואתה" היינו ראובן "פתחת בתשובה תחילה" היינו אתה היית היחיד ש"פתחת בתשובה תחילה", ב"תחילה, הכוונה לפני המצוה, שתשוב אעפ"י שלא חטאת, ולכן "חייך שכן בנך פותח בתשובה תחילה" (שהושע) (משיבט ראובן) ילמד לבני ישראל את הדרך אשר ילכו בה וישיבם בתשובה שלילמה", עד ד' אלהיך " שיוזכו לעמוד לפני ד' בלי מסך המבדיל,

(כ"ק מרן רבינו בעל האמרי יוסף ז"ע)

שובת ישראל עד ד' אלהיך "מפרש"י שישב "עד ד' כל זמן שהוא (הקב"ה) במידת הרחמים. ואם לא "אלקיך" במידת הדין. במד"ד איתא "אמר הקב"ה (לראובן) (מעולם לא חטא אדם לפני ועשה תשובה, ואתה פתחת בתשובה תחילה. חייך שכן בנך עומד ופותח בתשובה תחילה זה הושע שנאמר שובת ישראל עד ד' אלהיך "וקשה: הלא אדם הראשון וקין גם עשו תשובה? ומדוע אמר שראובן פתח בתשובה? אלא י"ל שאדם צריך לעשות תשובה אפילו כשטוב ואל יצפה עד שיעוררו אותו מן השמים ע"י סיבה או יסורים וצרות כדי לשוב, קין ואדה"ר שבו רק אח"צ כשהקב"ה שאל אותם "מה עשית?" אז נתעוררו לעשות תשובה.

רבו ומבקשי שיורוהו דרך תשובה, והרב בעצמו שב בתשובה ובוכה במקום התלמיד.

והיה ככלותו להתפלל, החזיר פניו אל העם אשר היו שם בביתו, כשפניו שוחקות ואמר: "רבותיו האיש הזה הלך להתפלל תפלת כל נדרי, ומצא הקהל מתפללין תפלת נעילה, מה אעשה לו אם אגזור עליו שיתענה הלא אין בו כח להתענות, ואם אומר לו שיתן צדקה הלא אין ידו משגת אפילו לקנות לו לוח, הרחום יכפר עונו אפילו כך, ובפרט שהאיש הזה התענה ביום שאחר יום הכפורים." סיים רבינו כשהוא פונה לאיש הכפרי ואמר לו: "התשובה שלך תהי' אשר מהיום והלאה בכל שנה ושנה, כאשר יגיע חודש אלול תשתדל להיות בין ישראלים ויהודים, ותשאל מתי יהי' יום הכפורים ומתי חל יום א' דראש השנה ותתחיל למנות מיום א' דר"ה יום אחד, וביום ב' דר"ה יום שני, ותהי' מונה והולך עד יום העשירי, והיום אשר יהי' יום העשירי מיום א' דר"ה הוא יהי' יום כיפור, וחזן לזה לא תמנע עצמך מלשאול באיזה יום בשבוע יהי' יום הכפורים. וכה תנהג כל ימך משך כל הזמן שתדור לבדך בכפר, וקבל האיש עליו את התשובה הזאת, והלך לדרשו לשלום. (מפי זיקני החסידים)

שיח מרעים

דרשות ושיחות מרבותינו הק' זיע"א על ימים הנוראים

כי שם ד' אקרא הבו גודל לאלהינו.

דהנה הצדיקים במעשיהם הטובים יכולים לעמוד אף נגד הדין כמאמר חז"ל "צדיקים נוונים בודע". אמנם הבינונים ומכ"ש הרשעים אינם יכולים לעמוד נגד מדת הדין, וצריכין אנו לבקש שהשי"ת יתנהג עמנו במדה"ר והחסד. אכן אין זה תכלית רק העיקר להכשיר מעשים שגם מדת הדין תסכים לטובתנו כפי הר"ם אלשיך ז"ל "אלהים יחננו ויכרכנו יאר פניו אתנו סלה" דהנה מי שניזון ממידת החסד, יש לו ג' ריעותות: א. שיש לו בושת פנים "דמאן דאכיל לאו דיליה בהית לאיסתכולי באפיה" כדאיתא בירושלמי. ב. שאין זה לכל איש ואיש. ג. שאין זה לעולם. אבל הניזון ממידת הדין אין לו בושת פנים, והוא לכולם, ולעולם. והו "יאר פניו" (שאין לו בושת פנים) (אתנו "ד"ל לכולם", סלה "ד"ל לעולם, ע"ב דבריו הקדושים וזהו אמר משרע"ה "כי שם ד' אקרא" שיאני אתפלל להמשיך עליכם שם הוי"ה שהוא מידת החסד שמא לא תוכלו לעמוד נגד מידת הדין, אבל אתם "הבו גודל לאלהינו" "ד"ל הכשירו מעשיכם (הבו"פידושו הכנה) שתוכלו לעמוד גם נגד מידת הדין שהוא שם "אלהינו.

חקל יצחק בלשוה"ק פר' ויצא דף ל"ז טור ו' ד"ה "וידר יעקב נדר

דבר אל בני ישראל בחודש השביעי באחד לחודש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קודש.

במסורה: ג"פ (זכרון א) כאן (אמור ב) "אין זכרון ג" (כי אין זכרון לחכם עם הכסיל) "קהלת" ידוע ש"שופר לראשונים "

איש ישראל, חפץ אני להגיד את החטא הזה רק באזני רבינו מספינקא, הגבאי כתב בפיתקא כדבריו. כשכל האנשים שהיינו אז אתו בבית מסוקרנים איזהו עבירה יכולה להיות שלא עבר עליה שום בר ישראל. ובקשנו את הגבאי, הפותח שער אשר בעם, שיפתח את הדלת ויתן רשות לאיש הזה לכנס בראשונה, ויניח גם את הדלת פתוחה במקצת בכדי שנוכל לשמוע את הדבר, וכך היה, האיש הלך נכנס ראשונה במלכות, והושיט את הפיתקא לידו רבינו, רבינו לקח מיד האיש את הקוויטעל ואף כי לא הי' נכתב בו רק דברים אחדים, בכל זאת הביט בו רבינו רגעים אחדים. אחר כך שאל מה הוא החטא אשר אתה מתחרט עליו, ורוצה אתה על כך דרך תשובה.

התוודה האיש אמר: "אשתקד לא התעניתי ביום הכפורים!" -ומדוע לא התענית? שאלו רבינו. ויען האיש ויאמר: מעשה שהיה כך היה, אני דר בכפר אחד אשר על החרים סביבות זיבענירגען, ואין נמצא עוד איש יהודי בכפר, רק אני לבדי, ובשנה העברה הי' יום כיפור ביום ב' בשבוע, ואני טעיתי בחשבוני ועלה בחשבוני שיום הכפורים חל ביום ג' לשבוע, וביום ב' כאשר הי' יום הכפורים לכל ישראל דמיתי אני שהוא ערב יום הכפורים ואכלנו אני ובני ביתי סעודות, כמו שנוהגין לאכול ולשתות כמצות היום בערב יום הכפורים, ואחר צהרים נסענו בעגלה אל הכפר הסמוך ששם הי' מנין עשרה, להתפלל שם בציבור ולהתענות שם ביום הכפורים, וכאשר באנו אל המקום, כבר פנו היום ונטו צללי ערב ומהרנו לבא לבית התפלה להתפלל תפלת כל נדרי בציבור, וכאשר נכנסתי לבית התפילה נבהלתי מאד, יראה ורעד אחזתנו ותכסנו פלצות, אני באתי להתפלל תפלת כל נדרי ומצאתי שהציבור מתפללין תפלת נעילה, הנשמע כזאת? המשיך המתוודה לספר: אני ואשתי וכל ילדי הבאים אתי, לא עזבנו את בית התפלה ונשארו שמה כל אותו הלילה וכל יום המחרת עד הערב ועשינו לנו את יום הכפורים שלנו, ממחרת יום הכפורים לא אכלנו ולא שתינו וכמו ביום הכפורים ממש. אבל כיון שביום הכיפורים שחל לכל ישראל לא התענית, לכן מבקש אני לשוב בתשובה על העוון הזה.

שאלו רבינו: ומדוע לא ראית בלוח מתי חל יום הכפורים? אין לי לוח ענה האיש. והיה כאשר כלה האיש לספר את אשר קרהו, ושמע רבנו את דבריו היוצאים מן הלב ולא יכול להתאפק לכל הנצבים עליו ויתן קולו בבכי ועיניו הקדושים ולגו דמעות, ויסב פניו אל הקיר והתחיל להתפלל ולומר:

רבנו של עולם! רחם על עמך ישראל, ושלח להם את הגואל צדק ופדום מן הגלות המר הזה, הבט נא וראה, איך עמך ישראל מפורדים בין העמים. וכדי שיוכל האיש הזה לפרנס את בני ביתו מוכרח הוא לשבת בין החרים בין ערלים, ואינו יודע מתי חל יום הכפורים. השי"ת רחם עלינו וקבץ נדחי ישראל וישובו לארצם כמקדם, ואז יכירו וידעו כולם לעבדך באמת כאשר עם לבבם, תפלה זו התפלל רבינו כמה פעמים, וחזר ושנה ושלש בה פעם אחר פעם, ובכל פעם בבכי ובדמע.

מספר החסיד: כאשר ראיתי החזיון הזה, אמרתי בחשאי לחברי שהיו עומדים סמוך אצלי, הביטו וראו ענין נפלא, תלמיד בא לפני

הולכים בדרך האבות הק' או זכות אבות הוא לרחמים, אך אם ח"ו אין הולכים בדרכם אז הוא לרעה, דיגדל עונשו של זה שהיו אבותיו צדיקים ולא למד מהם, מאיש שהיו אבותיו רשעים והוא בחינת תינוק שנשבעה.

וזה לשון השל"ה הק' על הפסוק וזכרתי את בריתי יעקב, (ויקרא כב, מב) קשה זה הפסוק הוא של נחמה ועדיין לא גמר הקללות ויך הפסיק בפסוק של נחמה בתוך הקללות, וקיבלתי כי אף זה הפסוק הוא מתוכחת מוסר כי אינו דומה רשע בן רשע החוטא לרשע בן צדיק, כי הרשע בן צדיק עונשו מרובה שראה אביו מתנהג בחסידות והוא אין מנהג אבותיו בידו, וכן אין דומה מי שהוא דר במקום מכווער למי שהוא דר במקום תורה, על זה אומר אני לך אלו הדברים לכף חובה, שאתה מזרע אבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב, וגם הארץ אוכזר כי נתתי לך ארץ ישראל שאוירא דארץ ישראל מחכים, ועם כל זאת לא הלכת בדרך הישר, על כן כל איש ישים אל לבו ובפרט מי שיש לו אבות שהיו יראי אלקים, וגם מי שיושב במקום חכמים לומדי תורה צריך לדאות ביותר לילך בעקביהם לתורה ולמעשים ולמדות ולילך בדרכי החמודות, עכ"ל"ק.

וכן מצינו גבי יעקב אבינו, דביקש במחלוקת קורח ובקהלם אל תחד כבודי, דזכותו לא יחא ח"ו לחובה אצל קורח, אבל כשיורד יעקב את מנשה ואפרים בני יוסף שהיו הולכים בדרך התורה והישר, אמר ויקרא בהם שמי דאז הוא לזכותם.

וזהו ועקידת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור, שמתפללים אנו אל הקב"ה שבכדי שמעשה העקידה יזכר לנו לזכות, שיוזכר אותו רק אם הולכים בדרכי האבות הקדושים.

(כ"ק מרן רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע)

אשימנו מכל עם בושנו מכל דור. (תפילת יוהכ"פ)

המצוי בגוים, שמאיפה שהם באים, הכן לאומת אביו הוא יותר טוב, אבל אצל יהודי הדבר הפוך שיהודי מסתכל מי היו אביו וסבו, ממילא אומר "אשימנו מכל עם" שאנחנו מוזידים יותר מכל עם, ויותר בושנו מכל דור.

(כ"ק מרן רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע)

אשרי העם ידעי תרועה ה' באור פניך יהלכון.

אפשר לבאר על פי משל, לעני שכל רכושו היה תרנגול אחד שפיטמו והאכילו, לימים נגנב התרנגול ונצטער העני מאוד, והנה נפל עצה במחשבתו דבכדי לתפוס הגנב ילך אצל השוחט וישהה שם עד שיבוא הגנב, בינתיים הלך הגנב ומרט נוצותיו של התרנגול עד שלא יוכלו להכירו וכך הלך אצל השוחט, אולם משהגיע אצל השוחט הכירו בעל התרנגול והחל לצעוק עליו גנב, התרנגול שלי, טען הגנב מי הגיד שזה שלך והלא התרנגול שלך היה עם נוצות ואילו זה בלא נוצות, השיבו העני תוציא את התרנגול מידך ונראה למי ירוץ, הנמשל הוא כל ימות השנה המסטינים והמקטרגים גונבים את האדם ומחזיקים בו, וכשמגיע יום הדין צועקים הם משלנו, לכן מבקשים אנו מהקב"ה אשרי

(קהלת מרמזו על צדיקים גמורים, כי שופר חייב להיות שלם, וכל פגם או שכיחה פוסלים אותו, וכן הצדיק הגמור הוא איש שלם שלא חטא אף פעם", תרועה "מסמל את "בעל התשובה" כי תרועה היא מלשון שבור, ובעל תשובה לבו נשבר בקרבו, וידועה קושית המפרשים, איך מהני תשובה? הלא התשובה די בהרהור ובמחשבה, בעוד שהחטא היה במעשה? ואיך מועילה מחשבה על מעשה, הלא "אין מחשבה מוציא מידי מעשה?" ועוד קשה: למה יחנו תשובה לחוטא, ממ"נ אם בשעה שחטא האמין שיש קוב"ה בעולם, והוא רואה הכל, הרי הוא מחוצף שמעיו פנים לחטוא בפני בוב"ע, כי לוי היה רואה אותו אדם חשוב ודאי לא היה חוטא מחמת הבושה, ואילו אם הוא מאמין שאין הקב"ה רואה אותו בחטאו, הרי הוא כופר בעיקר האמונה שהקב"ה כל יכול, והקב"ה רואה בנסתרות כמש"כ היסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאום ד? אלא התידוך הוא משיא"ל ש"אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנסה בו רוח שטות "ועל שטות אין מקשים קושיות, אם כך כל הקושיות הנ"ל נתבטלו, ואין אנו אומרים שחושב הוא חלילה לכפור באמונה, ולומר שאין הקב"ה יכול לדאות, או שמחצף נגד הקב"ה אפילו שרואה אותו, אלא רק שנכנסה בו רוח שטות, וזהו המסורה", זכרון תרועה "הקב"ה זוכר ומכיר בבעל תשובה שנקרא הקב"ה שוכח את מעשיו הקודמים של בעל התשובה", תרועה "ואין זכרון לראשונים "פירוש שהקב"ה אינו זוכר את מעשיו הראשונים. ועל השאלה: מדוע תועיל תשובה שישאלנו לעיל, לכך מביאה המסורה", אין זכרון לחכם עם הכסיל "החכם בשעה שחטא הרי עשה מעשה שטות, הוא בבחינת "כי אין זכרון לחכם "אין הקב"ה זוכר לחכם "עם הכסיל "את השטות שעשה בהיותו כסיל, ולכן כאשר הוא מתחרט ושב, הקב"ה מקבל תשובתו משום שהחטא נעשה בלי דעת.

(כ"ק מרן רבינו החקל יצחק זי"ע)

ותשובה ותפלה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה.

בעל יגל יעקב ממישקאלין זי"ע הביא בשם רבינו הרמ"ק מראזלא זי"ע, דתשובה הוא ראשי תיבות, ת'ענית ש'ק ו'ידוי ב'כיה ה'ספד, והיינו דבכוח האלו יזכה האדם להגיע לידי תשובה, עד שבא רבינו אור שבעת הימים הבעל שם טוב הק' זי"ע וחידש אופן אחר בעבודת השי"ת, ועשה מתשובה ראשי תיבות, ת'ורה שיוסיף עוד חיל בתורה, ש'מחה ו'הלל ב'רכה כאשר יהודי מברך ברכות הנהנין מסייע לו לתשובה יותר מבכיה, ה'ודיה בעת שיושבים אנשים יחדיו בסעודת מצוה ואומרים שירות ותשבחות לכבוד כל עולמים מועיל יותר מהספד, והיינו שתשובה לאו דווקא מתוך סיגופים, אלא אפילו מתוך אכילה ושתייה דקדושה ושמחה יכול האדם להתעלות בעבודת השי"ת, כענין כי בשמחה תצאו.

(כ"ק מרן רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע)

ועקידת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכר.

לכאורה קשה הא בודאי אם יזכור העקידה מתעורר רחמים, ומחו תפילה שיוזכר העקידה לרחמים, אלא יש לומר דהדבר תלוי אם

שבה אני זכיתי: "שתחזור בשלום הביתה" הוא לא הוסיף לחברי. החבר הוסיף מיד על ברכתו של רבינו ו"שאחזור בשלום הביתה" אולם תגובתו של רבינו היתה: "שהשם יצליח דרכך".

יום לאחר מכן נהרג חברי הי"ד בקרבות הקשים. אביו (הרה"ח ד' אליהו טובל ז"ל) היה מגיע שנים רבות אל בית המדרש, בכל מוצאי יום כיפור, על מנת לומר קדיש על בנו.

(מפי השימועה)

קדושת בית הכנסת - עפ"י דבר המהרש"א

סיפר הרה"ק האמרי יוסף מספינקא זיע"א: מעשה ביהודי אחד שבא לשאול את עצתו של הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זיע"א האם יסע לארץ ישראל או לא?

נענה הרבי ואמר לו: הגמרא אומרת במסכת ברכות (ח.) שאמר לרבי יוחנן 'איכא סבי בבבל', שיש יהודים זקנים החיים בבבל. התפלא רבי יוחנן ואמר, הרי הפסוק אומר (דברים יא כא) 'למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה' לתת לאבותיכם', הרי שההבטחה לאריכות ימים היא רק לאלה המצויים בארץ ישראל, אבל בחוצה לארץ לא. נענו ואמר לרבי יוחנן שאותם זקנים מאריכים להיות בבית הכנסת, הם מקדימים לבוא בבוקר לשחרית, ומאריכים לשהות בערבית, נחה דעתו של רבי יוחנן וסרה תמיהתו, וכך אמר: אכן דבר זה הוא שהועיל להם לאריכות ימים, וכפי שאמר רבי יהושע בן לוי לבניו: הקדימו לבוא לבית הכנסת בשחרית, ותאריכו לשהות בו בלילה, וכך תאריכו ימים. וביאר המהרש"א, שיבתי הכנסיות שבבבל יש בהם קדושת ארץ ישראל, ולכן אלו המצויים בהם תדיר הם כאילו שמיצויים 'על האדמה אשר נשבע ה' לתת לאבותיכם' ולכן גם הם בכלל הבטחת אריכות הימים.

סיים רבי משה לייב מסאסוב ואמר לאותו יהודי: אם קדושת בית הכנסת היא כקדושת ארץ ישראל, הרי שנמצאנו למדים שקדושת ארץ ישראל היא כקדושת בית הכנסת, ולכן אם מסוגל אתה לשימור על עצמך ולהתנהג בארץ ישראל כאילו מתגורר אתה בבית הכנסת, יכול אתה לנסוע, ואם לאו – מוטב שתשאר בביתך בחוץ לארץ.

את הסיפור הזה הביא בנו הרה"ק החקל יצחק מספינקא זיע"א ובזה היה מסביר את סברת בני ישראל שסירבו לבוא ולהכנס לארץ ישראל, כי חששו לנפשם שלא הגיעו למעלה כזו שהם יכולים לגור בארץ ישראל כאילו הם גרים בבית הכנסת. אלא שכל זה בא להם מחמת חסרון במידת הבטחון, לפי שהיה להם לבטוח בהקב"ה המצווה אותם לבוא לארץ ישראל, שיבואו גם ייתן בהם את הכוח לגור שם בקדושה.

ספיר ויהלום פר' שלח פ"א - להגה"ח ר' מנחם מנדל פומרנץ שליט"א

העם יודעי תרועה, אנו כמו התרגול שמכיר בבעליו וא"כ תוציא אותנו מהם ותראה למי נרוץ, ואז ה' באור פניך יהלכון. (כ"ק מרן רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע)

למען ידעו דור האחרון חסידים מספרים עובדות וסיפורים מרבנותינו הק'

רבינו ה"שיח יעקב יוסף" המעיט לספר את צרותיו בשואה, אך פעמים היה פותח את סגור לבו, היה בלילי תשעה באב ובעוד זמנים מסוימים שסימנם אבילות, באחד הפעמים סיפר: כאשר הגיעו הימים הנוראים התפללתי את כל התפילות תוך כדי עבודה, ובחסידי השם הצלחתי לזכור בעל פה את כל התפילות והפיוטים, אך בתפילת נעילה לא זכרתי את קטע התפילה "אתה נותן יד לפושעים". לאחר זמן מה שאימצתי את מוחי להיזכר לפחות במספר מילים, התגלגל ובא לפני דף קטן, הרמתי ולתדהמתי רואה אני שזה דף מתוך המחזור ועליו מופיעה התפילה אתה נותן. תפילת נעילה כזאת, אמר רבינו, לעולם לא הייתה לי, שכן ראיתי שגם שם הקב"ה מתגלה אלו ומבקש ממני שובה אלו ואשובה אליכם.

מעביר צאנו תחת שבטו

תפילת יום הכיפורים תשל"ג. לאימת יום הדין הקדוש מתווסף מימד חדש של אימה. צפירות עולת ויורדות ממלאות את חלל האויר, מכונניות צבאיות ופרטיות חוצות ביעף את רחובות העיר בני ברק ומוציאות מתוך בתי הכנסת ובתי המדרש יהודים עטופי טלית היישר אל החזית. אם ה' לא ישמור עיר שוא שקד שומר...

"הייתי בן אותם אלו שהשתתפו באותה תפילה וחיכו כל רגע להגעת צו החירום" מספר א.ג.ד. "האווירה בבית מדרשו של רבינו ה"שיח יעקב יוסף" צוק"ל היתה מחושמלת. רבינו סימן בידו על המשיך התפילה ותפילתו עלתה ובקעה רקיעים. "ונתנה תוקף קדושת היום כי הוא נורא... מעביר צאנו תחת שבטו... מי יחיה ומי ימות". אוי אוי, אם היינו יודעים עד כמה משמעותית תהיה עבורנו תפילתו וברכתו של רבינו צוק"ל.

בשעת ההפסקה נוגשתי עם כמה "מועמדים" כמוני, אל רבינו וביקשנו את ברכתו שנחזור בשלום מן המלחמה. רבינו פנה אלי העיניים אוהבות ודומעות אחו בשתי ידי וליטף אותם תוך שהוא מברך אותי שהשם יצליח דרכי ובעזרת השם אחזור מן המערכה בשלום הביתה.

לידי עמד חברי בן גילי. גם הוא נוגש וביקש את ברכתו של רבינו צוק"ל. במבט לאחור בחנתי מספר רב של פעמים את דבריו של רבינו אל אותו חבר וידיד. כשאני משחזר את הדברים אני נדהם בכל פעם מחדש על יכולתו של רבינו צוק"ל לצפות את שעתיד להתרחש. רבינו בירך אותו שהשם יצליח דרכו. אבל את התוספת

הקהילה שבעיר. העשירים הובאו לבית הכנסת ועונו כדי שיוגלו היכן העמינו דברי ערך. חיסול הגטו וגירוש היהודים למחנה ההשמדה אושוויץ-בידקנאו החל בכ"ט באייר תש"ד (15 במאי 1944). שני משלוחים שולחו לאושוויץ והגיעו בימים ז' ו-י"ג בסיוון.

עשרה מאמרות - הנהגה רבינו האמרי יוסף וי"ע

שנכתב על ידי רבינו החקל יצחק וי"ע ה"ד הקדמה לספרי אבני האמרי יוסף וי"ע

מאמר התשיעי

בגודל מדרגותיו, ובעוצם נוראותיו

ט

כתיב (ס"פ שלח) והי' לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ד' וגו' ולא תתורו אחרי לבבכם וגו' ויש לדקדק דלכאורה והיה לכם לציצית מיותר דהא כבר כתיב ועשו להם ציצית וגו' ונ"ל השפל בהקדם מ"ש הרמ"א בהג"ה באו"ח סי' א', שויתני ה' לנגדי תמיד הוא כלל גדול בתורה כו' כ"ש כשישים האדם אל לבו שהמלך הגדול הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו עומד עליו כו' מיד יגיע אליו היראה כו' עכ"ל וע"ש בבאה"ט סק"ג ועי' בפע"ח בריש ש' ר"ה שיכ' שיצייר במחשבתו יקו"ק אם תהי' נשמתו מאצי' יראנו בצבע לבן מתנוצץ כו' ואם מעשי' בצבע שחור, ואותו אות אשר לא יוכל לצייר בקל במחשבתו הוא האות אשר פגם בו וצריך לתקן אותו בתשובה עכ"ל וע"ש, והנה רש"י ז"ל כ' שם וכ"ה בספרי דציצית הוא לשון מציץ, ולמה נק' שמה ציצית על שם שהציץ המקום על בתי אבותינו במצרים עכ"ל וזכ"ה והי' (הוא אותיות יקו"ק) לכם לציצית (שצריכין לצייר השם נגד עיניו כמ"ש שויתני ה' וגו') וראיתם אותו (ר"ל אותיות השם) וזכרתם וגו' ולא תתורו וגו' כי ע"י ראית השם תכירו באיזה אות פגמתם ח"ו, ועי' תשובו ולא תתורו עוד אחרי לבבכם, כי איך לא יפחוד האדם מלחטוא והמלך מלכי המלכים הקב"ה עומד עליו ורואה במעשיו, אח"כ מצאתי בסה"ק חרדים בתחילתו שפי' מעין זה ע"ש, ואי' בהה"ל אל תמרה את אדוניך והוא רואה אותך, ובוה פרשתי מאמר ריב"ת (אבות פ"ה מ"ב) הוא הי' אומר עז פנים לגיהנם, כי לחטוא לפני הממה"מ הקב"ה הוא עוזת גדול, כי הלוא בעת החטא הוא מקבל שפעו וחיותו, והולך בכוחו ואוכל מלחמו, הוא וכל ב"ב כי הכל הוא מהשיות' ולולא השגחתו ועזרתו, כל העולם בכלל והאדם בפרט לא הי' יכולין להתקיים אף רגע א' ועי' ראשית חכמה ריש פ"א ובס' ע"ג פ' האוינו בזה ע"ש וא"כ עוזת נורא הוא לחטוא לפניו וע"כ דינו מסור לגיהנם, אבל בושית פנים שמתבושש לחטוא ע"כ שכרו לגן עדן, אמנם מצינו סוף מס' סוטה בעקבותא דמשיחא חוצפא יסגי כו', א"כ הוא ח"ו סיבה לחטוא ע"כ התפלל יה"ר כו' שיבנה בית המקדש במב"י כו' והבן, והנה לפי מיעוט השגתי ראיתי והבנתי כי אאמו"ר זצ"ל הכ"מ הי' רואה תמיד את השם הנכבד והנורא נגד עיניו, ועי' הי' השכינה הקדושה יראת ד' חופף עליו כל היום ולא מילא פיו שיחוק מעולם רק הי' יושב באימה מיושב בהיכל המלך.

מסופר שנכנס יהודי להרב הקדוש מרן החקל יצחק זי"ע א וטען בפניו שאינו יכול לישון בלילה, והשיב לו הרב הקדוש שזו היא שאלה של נשים, דכשאי אפשר לישון צריך לקום וללמוד. שיכידוע יהודים שהכירו את הרב הקדוש בעל החקל יצחק יכלו ממש להעיד שלא היה שם שינה כלל.

מסופר על הרב הקדוש מרן החקל יצחק זי"ע א שיכידוע היה לו סדר קבוע ללימוד בחברותות, ולאחר התמנותו לרבי מאוד הקשה עליו ולא היה ביכולתו לעמוד בסדריו, ומנהגו היה שקבע לעצמו את סדר לימודו ולא הותר לשום אדם בשעת הלימוד ליכנס אצלו.

הנהגה הלכתית בצל החורבן

למרות שלא נותר "קובץ שו"ת" מסודר מימי השואה (שכן רוב כתביו אבדו או נכתבו בדם הלב ללא אפשרות הדפסה), נותרו עדויות על פסיקותיו והנהגותיו בגטו: סוגיית "קידוש החיים": האדמו"ר הדגיש בפני חסידיו כי בעת כזו, עצם השמירה על צלם אנוש, על שפיות ועל תקווה היא המצווה הגדולה ביותר. הוא פסק להקל מאוד בענייני אכילה (אכילת טרף לצורך פיקוח נפש) כדי לשמור על הכוח, אך הוא עצמו החמיר על עצמו ככל שיכול היה. הכנה למסירות נפש: עדי ראייה סיפרו כי בדרךם ברכבת לאושוויץ, עסק האדמו"ר בלימוד הלכות "קידוש השם" מהרמב"ם. הוא הכין את הסובבים אותו לכך שהם הולכים להיות "עולה תמימה", וביקש מהם לקבל את הדין באהבה כדי לא לפגום בקדושת החורבן. תפילה בציבור: בגטו סליש הוא עמד על כך שיקיימו מנייני תפילה למרות הסכנה הנוראית, מתוך הכנה שהתפילה המשותפת היא הכלי היחיד שמונע מהאנשים להתפרק נפשית. דמותו של ה"חסיד" שניסה להצילו: ר' מרדכי (מוטי) כהנא היה זה אחד מחסידיו הקרובים שהשקיע הון עתק בשוחד לשומרים ההונגרים כדי לאפשר פתח מילוט. התוכנית הייתה להוציא את האדמו"ר בתוך משאית אספקה. האדמו"ר הודה לו בדמעות אך אמר: "ליבי כל עמי לעזוב את צאני בתוך זאבי ערב. אל תחשבו שאנחנו הולכים לקראת מוות, אנחנו הולכים לקראת חיים נצחיים. כל פסיעה של הרכבת הזו היא פסיעה לקראת קידוש השם". באחת העדויות מסופר שגם כשהיה בתוך הקרון הצפוף והמחניק, הוא דאג לכך שאנשים לא ידרכו אחד על השני וביקש שישמרו על "כבוד הבריות" גם בתנאים תת-אנושיים. מסופר שבימינו האחרונים בגטו, ניגש אליו אחד מיהודי הקהילה שאיבד את כל משפחתו ושאל בייאוש: "רבי, איפה אלוקים"? האדמו"ר לא ענה בפלפול הלכתי, אלא פשוט אחז בידו של היהודי ובכה יחד איתו דקות ארוכות. לאחר מכן אמר לו: "אני לא יודע איפה הוא, אבל אני יודע שהוא בוכה יחד איתנו". האנושיות הזו היא שגרמה לחסידים לדבוק בו עד לרגע האחרון. בכ"ד אדר תש"ד פלשו הגרמנים להונגריה ובעידן הוקם יודנראט ובראשו ר' מנדל וירצברגר, ר' ליפא פרידמן, ר' משה גוטמן ואחרים. באיסרו חג של פסח תש"ד 1944 רוכזו כל יהודי סליש והאזור, כ-12,000 נפש ונדחסו לגטו שהוקם בבנייני

**בהכנה לימים הנוראים היו חסידים ואנשי מעשה
ללמוד בעשורה מאמרות בכל יום ועל כן נביא כאן
חילוק העשורה מאמרות לפי ימי החודש .**

היום בחודש	מאמר	מסעיף	עד סעיף
א	הראשון	א	ד
ב	הראשון	ד	ז
ג	הראשון	ז	סוף המאמר
ד	השני	א	ד
ה	השני	ד	ח
ו	השני	ח	סוף המאמר
ז	השלישי	א	ד
ח	השלישי	ב	ז
ט	השלישי	ז	סוף המאמר
י	הרביעי	א	ד
יא	הרביעי	ד	ח
יב	הרביעי	ח	סוף המאמר
יג	החמישי	א	ד
יד	החמישי	ד	ח
טו	החמישי	ח	סוף המאמר
טז	השישי	א	ד
יז	השישי	ד	ז
יח	השישי	ז	סוף המאמר
יט	השביעי	א	ד
כ	השביעי	ד	ח
כא	השביעי	ח	סוף המאמר
כב	השמיני	א	ד
כג	השמיני	ד	ח
כד	השמיני	ח	סוף המאמר
כה	התשיעי	א	ד
כו	התשיעי	ד	ז
כז	התשיעי	ז	סוף המאמר
כח	העשירי	א	ד
כט	העשירי	ד	ז
ל	העשירי	ז	סוף המאמר

לעשות רצון צדיק - זכותה דיוסף צדיקא

יהודי יקר !

**הבטחת רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע שכל יהודי
שעולה לציון רבינו האמרי יוסף זי"ע בכל ימות
השנה ובפרט בזמא דהילולא בודאי פעל כל
ישועה שיצריך לו.**

אל תזוזתך על הבטחה זו

זיכור אהבתם

יום שבת קודש ח' תשרי תשפ"ז

יומא דהילולא של

הרבנית הצדקנית אמה של מלכות

הרבנית מרת מרים בהרה"ג רבי ישכר בעריש

מוערצקי זי"ע שוב ע"ה

אשת חבר לכ"ק מרן רבינו

החקל יצחק מספינקא וצוקללה"ה

נסתלקה ועלתה נשמתה השמימה בעת רצון

בש"ק ח' תשרי תר"צ

מקום מנוחתה בבית החיים

בעיירת מונקאטש

מכון הקלטות זכרון "יעקב יוסף"

ע"ש רבינו ב"ק מרן אדמו"ר דרבי יעקב יוסף צוק"ל

**הננו להודיע לקהל אנ"ש כי ניתן להשיג דיסקים תפילות, ומראות,
זמירות, טישנים, מכ"ק אדמו"ר השיח יעקב יוסף זי"ע**

היה עם פפיות שלוחי עמך: תפילות מועדי השנה 40 ש

רצה עתירתם: קטעי תפילות מימים נוראים וימות השנה 40 ש

אזמר בשבחין: ניגונים מימות השנה 40 ש לדיסק

וזכנו לקבל שבתות: ניגוני שבת 40 ש לדיסק

מראות חיוו של רבינו: רבינו עם אדמורים ובימות השנה 40 ש

הספר שיח יעקב יוסף מרבינו צוק"ל ניתן להשיג במחיר 50 ש

שיעורים מפי המו"ץ והרה"ג מרדכי אריה ורצברגר שליט"א ריבית,

עניני דיומא, ימים טובים.

בתורה - הנהלת המכון

לעילוי נשמת חורי היקדים

אבי מורי הרה"ח יוסף מרדכי ב"ר משה צבי ז"ל

י"ג לחודש מר חשון תשמ"א

ואמי מורתי מלכה ב"ר משה חיים ע"ה

ג' לחודש ניסן תשפ"ד

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת

הרה"ח משה חיים ב"ר ישעיהו ז"ל

ח' מנחם אב תשנ"ה

האשה מרת געלא ב"ר יששכר דוב ע"ה

י"ד טבת תשמ"ד

ת.נ.צ.ב.ה